

Sygn. I C 63/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Dorota Curzydło
-----------------	---------------------

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2013 r. w Słupsku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko K. N. i B. N.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. uznaje za bezskuteczną wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., któremu wobec J. M. i I. M. przysługuje stwierdzona prawomocnym nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieście w Krakowie w dniu 8 września 2009 r. w sprawie V GNc 4740, wierzytelność w wysokości 81.488,60 zł (osiemdziesiąt jeden tysięcy czterysta osiemdziesiąt osiem złotych 60/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 stycznia 2009 r. oraz kosztami procesu 4.636 zł (cztery tysiące sześćset trzydzieści sześć złotych) - umowę sprzedaży udziału w wysokości 1/2 części w prawie własności zabudowanej nieruchomości położonej w C. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Chojnicach Wydział V Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...);

2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 8.092 zł (osiem tysięcy dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt I C 63/12

(...)

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. domagała się uznania umowy sprzedaży z dnia 01.10.2009 r. zawartej w formie aktu notarialnego – Rep. Akt (...) – między małżonkami J. i I. M. a małżonkami K. i B. N. za bezskuteczną w stosunku do powoda w części dotyczącej sprzedaży małżonkom K. i B. N. udziału w wysokości 1/2 części w prawie własności zabudowanej nieruchomości położonej w C. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Chojnicach Wydział V Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...), oraz nakazania pozwany aby zezwolili na przeprowadzenie egzekucji z w/w udziału w nieruchomości w celu zaspokojenia wierzytelności przysługującej powodowi od małżonków J. i I. M. w kwocie 81.488,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami postępowania. W uzasadnieniu żądania wskazał, że czynności została dokonana z pokrzywdzeniem wierzyciela bowiem skutek tej czynności dłużnicy stali się całkowicie niewypłacalni.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa. Zarzucili, że nie odnieśli korzyści majątkowej bowiem nieruchomości nabyli w 1997 r. i to oni w całości sfinansowali zakup nieruchomości. Zarzucili, że nie znali sytuacji majątkowej dłużników

i nie mogli mieć świadomości przeszkody w nabyciu nieruchomości. Zarzuci, że między dłużnikami a nimi istnieją złe stosunki .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 lutego 1995 r. J. M., I. M., K. N. i B. N. zawarli umowę spółki cywilnej w celu prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie transportu ciężarowego oraz spedycji krajowej i zagranicznej.

Dowód: umowa na k. 86

W dniu 22 października 1996 r. odbył się przetarg na działkę nr (...) zapisaną w Kw (...), który wygrała firma (...) S.C. Transport Samochodowy M. i N., za cenę 52 000 złotych,

W dniu 12 maja 1997 r. przed notariuszem M. S. zawarta została umowa sprzedaży nieruchomości położonej w C., przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Chojnicach prowadził Kw nr (...). W umowie tej Gmina Miejskiej C. sprzedała wyżej opisaną nieruchomość K. N. i żonie jego B. N. – w ustawowej wspólności – w celu prowadzenia działalności gospodarczej po firmą (...) s.c. Transport Samochodowy M. i N. – a ci oświadczyli, że nieruchomość tę kupują.

Cena pokryta została ze środków K. N. i B. N.

Dowód: umowa na k. 78 – 80, zeznania I. N. (e protokół z dnia 16 października 2012 r. 00:13:05), zeznania J. N. (e protokół z dnia 6 grudnia 2012 r. 00:11:52), zeznania stron (e protokół z dnia 12 marca 2013 r. 00:13:03, 00:26:01)

W dniu 30 grudnia 1997 r. przed notariuszem M. S. zawarta została umowa sprzedaży nieruchomości położonej w C., przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Chojnicach prowadził Kw nr (...). W umowie tej Gmina Miejskiej C. sprzedała wyżej opisaną nieruchomość firmie (...) s.c. Transport Samochodowy M. i N. w imieniu której działali J. M., I. M., K. N. i B. N.

Dowód: umowa na k. 83-85

W dniu 23 lutego 2001 r. wspólnicy spółki cywilnej (...) zawarli umowę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z oo. W C.. Każdemu ze wspólników przypadało po 25 udziałów w wysokości 25.000 zł . Spółka została zarejestrowana w dniu w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 9 kwietnia 2001 r.

Dowód: odpis pełny z KRS na k. 88 - 91

Na tle prowadzenia działalności gospodarczej pomiędzy J. M. a pozwanymi dochodziło do nieporozumień. Strony nie mogły porozumieć się co do sposobu prowadzenia działalności. J. M. kwestionował sposób działania K. N., dyskredytował w oczach pracowników, zdarzało się że podrabiał jego podpisy, nie zgodził się by córka, (która miała małe dziecko) wykonywała pracę w domu a nie biurze. Nieporozumienia doprowadziły do tego, że strony przestały razem prowadzić działalność gospodarczą a pozwani przestali utrzymywać kontakty z I. i J. M.. Ich kontakty ograniczały się do powitań, zdawkowych rozmów o pogodzie, i innych nieistotnych faktach . Pozwani i dłużnicy nie spotykają się nawet na uroczystościach rodzinnych, podczas świąt. J. M. nie był obecny na chrzcinach i komunii swojego wnuka.

Dowód: zeznania I. N. (e protokół z dnia 16 października 2012 r. 00:06:14), zeznania J. N. (e protokół z dnia 6 grudnia 2012 r. 00:11:52, 00:12:53), zeznania stron (e protokół z dnia 12 marca 2013 r. 00:20:18, 00:34:34, 00:39:19,

W dniu 22 listopada 2004 r., po zbyciu przez pozwanych udziałów w spółce wspólnikami pozostali I. M. i J. M. z udziałami każdy po 50 o wartości 25.000 zł .

We wrześniu 2006 r. J. M. zachorował. Na prośbę I. M. w okresie od 5 października 2006 r. do 22 listopada 2006 r. K. N. był prokurentem (...), spółki z o. o.

Dowód: odpis pełny z KRS na k. 88 – 91, zeznania I. N. (e protokół z dnia 16 października 2012 r. 00:16:16), zeznania J. N. (e protokół z dnia 6 grudnia 2012 r. 00:16:20) , zeznania stron (e protokół z dnia 12 marca 2013 r. 00:24:23)

K. N. jako osoba fizyczna prowadził działalności gospodarczej pod nazwą (...) K. N.

Dowód: zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej na k. 92

W oparciu o złożone w dniu 26 stycznia 2009 r. zawiadomienie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. toczyło się przeciwko J. M. i I. M. postępowanie o czyn z art. 300 § 1 k.k.

W toku postępowania przygotowawczego w charakterze świadków przesłuchani zostali K. N. (w dniu 22 kwietnia 2009 r.) i B. N. (w dniu 25 września 2009 r.)

Wyrokiem z dnia 6 września 2010 r. Sądu Rejonowego w Chojnicach J. M. i I. M. zostali skazani za to, że 30 października 2006 r. działając wspólnie i w porozumieniu i w cel osiągnięcia korzyści majątkowej , będąc członkami zarządu (...) spółki z o.o. , świadomymi grożąc niewypłacalności udaremniili zaspokojenia wierzyciela – (...) Funduszu (...) w ten sposób, że zbyli składniki majątku oraz udziały T. na rzecz R. A..

Dowód: dokumenty na k. 1- 6, 55 - 56., 163 – 164 i 623 akt II K 610/10 Sądu Rejonowego w Chojnicach

W dniu 8 lutego 2009 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniósł przeciwko J. M., I. M., K. N. i R. A. jako członkom zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością pozew o zapłatę 81.488,60 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 8 września 2009 r. , Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie nakazał pozwanym I. M., J. M., K. N. i R. A., aby zapłacili solidarnie a rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwotę 81.488,60 zł (i ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 14 stycznia 2009 wraz z kwotą 4.636 zł (tytułem zwrotu kosztów procesu.

Od nakazu sprzeciw wniósł K. N..

Nakazowi powyższemu Sąd nadał klauzule wykonalności w stosunku do pozwanych I. i J. M. w dniu 28 stycznia 2010 r.

Pismem z dnia 26 maja 2010 r. (...) Fundusz (...) cofnął pozew i zrzekł się roszczenia w stosunku do K. N..

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2010 r. Sąd umorzył postępowanie przeciwko K. N.

Dowód: dokumenty na k. 2-10, 134-138, 178 i 184 akt V Gc 520/10 Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieście w Krakowie oraz kserokopia tytuły wykonawczego na k. 14

W dniu 1 października 2010 r. I. M. i J. M. zawarli z K. N. i B. N. przed notariuszem J. F., w jego kancelarii w C. umowę sprzedaży zarejestrowaną w rep A 3127/2010 , na podstawie której I. i J. M. sprzedali K. i B. N. udział do 1/2 części w prawie własności nieruchomości położonej przy ulicy (...) w mieście C., w powiecie (...), w województwie (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy w Chojnicach prowadzi księgę wieczystą numer (...),za cenę 166.190 zł

Zawierając umowę I. i J. M. oświadczyli m.in., że według ich najlepszej wiedzy nie zachodzą żadne inne okoliczności, które mogłyby skutkować podważeniem niniejszej umowy, w szczególności zawarcie tej umowy nie prowadzi do pokrzywdzenia wierzycieli,

Dowód: umowa na k. 15 - 17

W oparciu o powyższy tytuł wykonawczy na wniosek powoda złożony w dniu 24 lutego 2010 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Chojnicach M. M. (2) wszczął i prowadzi postępowanie egzekucyjne pod sygnatura Km 327/10. W toku tego postępowania Komornik ustalił, że przeciwko J. M. prowadzone są dwa postępowania egzekucyjne, a suma zobowiązań z nich wynikająca wynosi ponad 213.000,00 zł oraz, że w sprawach tych skutecznie wszczęto

egzekucje z czytelności emerytalno-rentowych oraz wszczęto poste poenie egzekucyjne z nieruchomości pisanej w KW nr (...) prowadzonej przez SR w Chojnicach, której współwłaścicielem jest I. M.. Ustalił także, że przeciwko I. M. toczy się tylko jedno postępowanie egzekucyjne. Nadto Komornik poinformował powoda, iż nieruchomość zapisana w KW nr (...) prowadzonej przez SR w Chojnicach została zbyta przez dłużnika na rzecz K. N. i B. N.

Dowód informacja Komornika na k. 18, dokumenty w aktach Km 327/10

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o zebrane w sprawie dokumenty urzędowe i prywatne. W szczególności w oparciu o dokumenty urzędowe zawarte w aktach spraw VGC 520/10, II K 610/10 i Km 327/10, które obrazowały przebieg tych postępowań. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron i nie wzbudziły wątpliwości sądu co do ich autentyczności.

Ustalając w jaki sposób transformowała firma (...) oraz jak układały się stosunki między jej wspólnikami Sąd oparł się na zeznaniach pozwanych oraz świadków I. i J. M. a także na dokumentach w postaci odpisu z KRS oraz z ewidencji działalności gospodarczej. Zeznaniami wyżej wymienionych w części w jakiej odnoszą się do przekształceń prowadzonej przez nich działalności sąd dał wiarę jako że nie tylko są ze sobą spójne ale znajdują potwierdzenie w dokumentach takich jak odpis z KRS i ewidencji działalności gospodarczej układając się w logiczny ciąg zdarzeń. Sąd dał również wiarę zeznaniom pozwanych, że stosunki pomiędzy nimi a dłużnikami, mimo pokrewieństwa z dłużnikami odbiegały od typowych stosunków między rodzicami a córką, teściami a zięciem. Niewątpliwie – na tle konfliktu co do sposobu prowadzenia działalności mogło dojść do tak głębokiego rozłamu, że doprowadziło do zerwania kontaktów.

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom J. M. oraz K. N. w części w jakiej zeznał, że pozwani nie wiedzieli o tym, iż toczy się przeciwko dłużnikom postępowanie. Z dokumentów zebranych w sprawie VGC 520/10 wynika bowiem, że pozwany K. N. był pozwanym w tamtej sprawie, otrzymał więc odpis pozwu i nakaz zapłaty. Wprawdzie przesyłkę odebrał J. M. ale skoro pozwany K. N. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty to musiał znać treść dokumentów jakie przesyłka zawierała. Pozwani wiedzieli również o toczącym się przeciwko J. i I. M. postępowaniu karnym, skoro w jego toku zeznawali jako świadkowie.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie

W świetle art. 527 k.c. warunkiem uznania czynności prawnej za bezskuteczną jest łączne wystąpienie wymienionym poniżej przesłanek:

- dokonanie czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzyciela, jeżeli wskutek czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w większym stopniu (art. 527 § 2 k.c.)
- uzyskanie wskutek czynności prawnej korzyści majątkowej przez osobę trzecią;
- działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela;
- wiedza lub możliwość dowiedzenia się przy dołożeniu należytej staranności przez osobę trzecią o tym, że dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Ciężar udowodnienia tych przesłanek zgodnie z zawartą w art. 6 k.c. regułą spoczywa na wierzycielu

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowane jest stanowisko, które Sąd rozpoznający sprawę podziela, że pokrzywdzenie powstaje na skutek takiego stanu majątku dłużnika, który powoduje niemożność, utrudnienie lub odwleczenie zaspokojenia wierzyciela przy czym chodzi o rzeczywistą niewypłacalność dłużnika, ocenianą według chwili wystąpienia przez wierzyciela z akcją paulińską jak również chwili wyrokowania (zob. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2001 r. IV CKN 525/2000 Biuletyn Sądu Najwyższego 2002/5 str. 11; z dnia 22 marca 2001 r. V CKN 280/2000 LexPolonica nr 388728; z dnia 29 czerwca 2004 r. II CK 367/2003 LexPolonica nr 1611027;

z dnia 15 czerwca 2005 r. IV CK 806/2004 LexPolonica nr 1633090). W ocenie sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób niezbity wynika, że wskutek sprzedaży udziału w nieruchomości J. M. i I. M. stali się niewypłacalni w większym stopniu. Z informacji Komornika, i dokumentów w aktach Km 327/10 wynika bowiem, że przeciwko dłużnikom toczą się dwa postępowanie egzekucyjne dotyczące zobowiązań, które wynoszą ponad 200.000 zł, Dłużnicy są współwłaścicielami nieruchomości objęte Kw nr (...), co do której toczy się postępowanie egzekucyjne z wniosku innego dłużnika. Wprawdzie prowadzona była egzekucja z nieruchomości i prowadzona jest egzekucja z wierzytelności emerytalno – rentowych dłużników jednak nie doprowadziły do pełnego zaspokojenia powoda. W tej sytuacji uszczuplenie majątku poprzez sprzedaż udziału w nieruchomości położonej w niewątpliwie doprowadziło do stanu niewypłacalności dłużników w większym rozmiarze.

Kolejna przesłanka – działania dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela jest wypełniona wówczas, gdy dłużnik przy dokonywaniu czynności zdawał sobie sprawę z tego, że jego czynność z konieczności lub wedle dużego prawdopodobieństwa spowoduje pokrzywdzenie wierzyciela a nawet by dłużnik takie pokrzywdzenie przewidywał w granicach ewentualności. W literaturze orzecznictwie podkreśla się, że dla przyjęcia świadomości pokrzywdzenia wystarczy, iż dłużnik uświadamia sobie, że dokonana przez niego czynność spowoduje ujemne skutki dla położenia jego wierzycieli, a w szczególności niemożność zaspokojenia się z jego majątku, który na skutek dokonanej przez niego czynności doznał uszczuplenia (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie I ACa 737/97, Apel.-W-wa, (...))

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że w chwili zawierania umowy sprzedaży J. M. i I. M. wiedzieli jaki jest ich stan zadłużenia wobec powoda - został już bowiem wydany i stał się prawomocny nakaz zapłaty stwierdzający wysokość zobowiązania. Co więcej od lutego 2010 r. przeciwko dłużnikom toczyły się postępowania egzekucyjne oraz zapadł nieprawomocny wyrok skazujący ich za udaremnienie zaspokojenia wierzyciela – (...) Funduszu (...) poprzez zbycie składniki majątku oraz udziałów T.. W tych okolicznościach nie może budzić wątpliwości, że dłużnicy uświadamiali sobie, iż dokonana przez nich sprzedaż spowoduje ujemne skutki dla położenia powoda, który nie będzie mógł przeprowadzić egzekucji ze sprzedanego udziału

Spełniona jest również kolejna z przesłanek warunkujących zasadność żądania powoda tj. uzyskanie przez pozwanego korzyści majątkowej - pozwani uzyskali korzyść majątkową albowiem nabyli prawo własności udziału w wysokości 1/2 części nieruchomości. Podkreślenia wymaga, że w art. 527 k.c. nie chodzi o korzyść majątkową w sensie potocznym, utożsamianą z np. nabyciem rzeczy za cenę niższą od wartości tej rzeczy – w takim przypadku za „korzyść” uważa się różnicę między wartością rynkową rzeczy, a zapłaconą ceną. Korzyścią majątkową w rozumieniu art. 527 k.c. jest nabycie przez osobę trzecią prawa majątkowego przedstawiającego pewną wartość, przy czym drugorzędne znaczenie ma cena nabycia. Osoba trzecia uzyskuje więc korzyść majątkową w rozumieniu art. 527 k.c. nawet wtedy, gdy płaci za rzecz nabytą od dłużnika cenę odpowiadającą wartości rynkowej nabywanej rzeczy (tak Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 28 października 1999 roku I ACa 638/99, OSA 2002, nr 2, poz. 14). W ocenie pozwanych nie uzyskali oni korzyści majątkowej bowiem to oni sami nabyli nieruchomości na podstawie umowy z dnia 12 maja 1997 r. i w całości za nieruchomość tą zapłacili. Zarzut ten uznać należy za całkowicie chybiony. W istocie w 1997 r. zawarte zostały dwie umowy sprzedaży nieruchomości objętej wówczas Kw nr (...) jednak pierwsza z umów tj. umowa z dnia 12 maja 1997 r. jest umową nieważną. Do zawarcia umowy sprzedaży ww nieruchomości doszło w trybie przetargu, którego zachowanie było obligatoryjne (art. 4 ust. 9 obowiązującej w chwili sprzedaży ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o osp drace gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości – Dz. U. z 1991 r., Nr 30, poz. 127 ze zm). Umowa sprzedaży zawarta z pominięciem trybu przetargowego, jako sprzeczna z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa, na gruncie zacytowanych przepisów była nieważna. Z umów sprzedaży z 1997 r. jednoznacznie wynika, że wyłonionym w drodze przetargu nabywcą była (...) S.C. Transport Samochodowy M. i N., której współnikami byli J. M., I. M., B. N. i K. N.. Sprzedaż nieruchomości na rzecz tylko B. N. i K. N., jako że nie zostali oni wyłonieni, jako nabywcy w drodze przetargu – była niezgodna z prawem a przez to nieważna. Przeniesienie własności nieruchomości nastąpiło więc dopiero umową z dnia 30 grudnia 1997 r., w wyniku zawarcia której współwłaścicielami nieruchomości stali się J. M., I. M., K. N. i B. N.. Dla przeniesienia własności bez znaczenia pozostaje skąd pochodziły środki finansowe na zapłacenie ceny bowiem o tym kto stał się właścicielem i w jakiej części decyduje treść złożonego przez kupujących w formie aktu notarialnego oświadczenia.

Kolejną przesłanką akcji paulińskiej jest postawa osoby trzeciej, z którą dłużnik dokonał zaskarżonej czynności, polegająca na tym, że osoba ta wiedziała lub przy dołożeniu należytej staranności mogła się dowiedzieć o tym, że dłużnika działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. I ta przesłanka winna być zgodnie z art. 6 k.c. wykazana przez powoda, jednakże ustawodawca w § 3 art. 527 k.c. wprowadził istotne ułatwienia dowodowe, stanowiąc, że jeżeli korzyść majątkową uzyskała osoba pozostająca z dłużnikiem w bliskim stosunku to domniemywa się, iż osoba ta wiedziała, że dłużnika działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Przewidziane w art. 527 § 3 k.c. domniemanie jest wzruszalne z tym, że na osobie, która korzyść uzyskała spoczywa ciężar wykazania, iż nie wiedziała, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. W ocenie Sądu pozwani skutecznie domniemanie to obalili. Z zeznań zarówno pozwanych jak i dłużników wynika, że mimo łączących ich rodzinnych więzi ich wzajemne stosunki odbiegają od typowych relacji rodzinnych. Pozwani i dłużnicy nie spotykają się, w zasadzie ze sobą nie rozmawiają, nie spotykają się podczas świąt i uroczystości rodzinnych, nie rozmawiają o sytuacji majątkowej. W tych okolicznościach sąd uznał, że pozwani nie byli zorientowani w sprawach majątkowych dłużników i nie wiedzieli o tym, iż dłużnicy działają ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Fakt ten jednak nie powoduje, że roszczenia nie jest zasadne. Zgodnie z art. 527 § 1 k.c. akcja paulińska skuteczna jest także wtedy, gdy osoby trzecie wprawdzie o działaniu dłużnika in fraudem creditoris ale wiedziały ale przy zachowaniu należytej staranności mogły się dowiedzieć. W literaturze podkreśla się, że przesłanka ta dotyczy zdarzeń powstałych w sferze psychiki osoby trzeciej co powoduje, iż udowodnienie ich napotyka na znaczne trudności. W takiej sytuacji stan świadomości osoby trzeciej wykazany może być przede wszystkim w oparciu o dowody pośrednie. Nie jest bowiem możliwym ustalenie w drodze dowodu bezpośredniego stanu czysto wewnętrznego o ile nie został wyrażony na zewnątrz np. przed świadkami, w korespondencji itp. Dowodem pośrednim może być natomiast: wiadomość o złym położeniu majątkowym, zadłużeniu, charakter czynności, jej rodzaj, towarzyszące okoliczności np. zbycie bez konieczności gospodarczej, dysproporcja między świadczeniami wzajemnymi, dokonanie czynności w pośpiechu itp. Odpowiedzialność osoby trzeciej za pokrzywdzenie wierzyciela w czynności dokonanej z dłużnikiem rodzi się w momencie, gdy osoba ta znając charakter czynności i jej możliwe implikacje, decyduje się na jej dokonanie. U podstaw instytucji akcji paulińskiej leży założenie, że każda osoba, która w danym stanie faktycznym postępowałaby rozsądnie oraz zgodnie z zasadami współżycia społecznego i uczciwego obrotu, w tej samej sytuacji nie dokonałaby takiej czynności, aby nie narażać się na zarzut przyczynienia się do pokrzywdzenia wierzycieli kontrahenta. (tak Małgorzata Pyziak – Szafnicka, op. cit. s. 130). W ocenie sądu pozwani na podstawie okoliczności bezpośrednio poprzedzających zawarcie z dłużnikami umowy sprzedaży mogli i powinni dowiedzieć się o tym, że dłużnicy działają ze świadomością pokrzywdzenia powoda. Pozwani wiedzieli, że przeciwko dłużnikom wydany został nakaz zapłaty – a wiedzieli dlatego, że nakaz ten obejmował także K. N.. O tym, że dłużnicy mają problemy finansowe mogli podejrzewać także z uwagi na fakt, że byli przesłuchiwanymi w toku postępowania karnego, podczas którego padały pytania dotyczące majątku dłużników, egzekucji prowadzonej przeciwko dłużnikom. Okoliczności te jednoznacznie wskazywały na to, iż sytuacja majątkowa dłużników nie jest stabilna, że mają kłopoty finansowe i powinny zrodzić u pozwanych przypuszczenie, że dłużnicy działają z pokrzywdzeniem wierzyciela oraz skłonić pozwanych do podjęcia działań zmierzających do ustalenia przyczyn dla których dłużnicy zdecydowali się na sprzedaż udziału. Nieprzekonujące są – w świetle opisanych wyżej okoliczności - tłumaczenia pozwanych, że sprzedaż stanowiła formę rozliczenia między pozwanymi a dłużnikami a doszło do niej dopiero w 2010 z uwagi na konieczność bezproblemowego uzyskania zabezpieczenia kredytu pozwanych.

Wobec powyższego Sąd uznając, że zachodzą wszystkie przesłanki skargi od których zależy skuteczność skargi paulińskiej, na podstawie art. 527 k.c. orzekł jak w pkt 1 wyroku. Redagując sentencję wyroku Sąd miał na względzie utrwaloną linię orzecznictwa Sądu Najwyższego zgodnie z którą uwzględniając powództwo na podstawie art. 527 k.c. sąd powinien określić wierzytelność zarówno pod względem podmiotowym, jak i przedmiotowym. (Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 11 października 1995 r. III CZP 139/95, Lex 307360) oraz to, że sprecyzowanie jak ma się zachować osoba, której czynność na podstawie art. 527 k.c. uznana została za bezskuteczną, nie musi się znaleźć w sentencji wyroku (wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 10 listopada 2005 r. III CK 75/2005 Lex 230114). Kierując się powyższym Sąd w sentencji wyroku określił wierzytelność przysługująca powodowi i pominął określone w pozwie a stanowiące dodatkowe, niewymagane i nie mające znaczenia prawnego sprecyzowania (wyrok

Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 2005 r. III CK 75/05, LEX nr 567999), żądanie nakazania pozwanym zezwolenia przeprowadzenia egzekucji z udziału w prawie własności nieruchomości.

Pozwani przegrali sprawę w całości zatem stosownie do treści art. 98 k.p.c. i art. 105 k.p.c. zasądził od nich solidarnie na rzecz powoda koszty procesu, na które składają się : opłata od pozwu (4075 zł), opłata od pełnomocnictwa (17 zł) , wynagrodzenie pełnomocnika obliczone w wysokości określonej w § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz koszty dojazdu pełnomocnika na rozprawy w dniach 16 października, 6 grudnia 2012 ., 17 stycznia i 12 marca 2013 r. w żądanej, zryczałtowanej wysokości po 100 zł za każdy dojazd.

Na oryginale właściwy podpis.